

WYROK TRYBUNAŁU (druga izba)

z dnia 14 czerwca 2007 r.*

W sprawie C-64/06

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Obvodní soud pro Prahu 3 (Republika Czeska) postanowieniem z dnia 24 listopada 2005 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 6 lutego 2006 r., w postępowaniu:

Telefónica O2 Czech Republic a.s., dawniej Český Telecom a.s.,

przeciwko

Czech On Line a.s.,

TRYBUNAŁ (druga izba),

w składzie: C.W.A. Timmermans, prezes izby, P. Kūris (sprawozdawca),
K. Schiemann, J. Makarczyk i L. Bay Larsen, sędziowie,

* Język postępowania: czeski.

rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer,

sekretarz: J. Swedenborg, administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 1 lutego 2007 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

— w imieniu Telefónica O2 Czech Republic a.s. przez J. Procházková, právnička,

— w imieniu Czech On Line a.s. przez V. Horáčka, advokát,

— w imieniu rządu czeskiego przez T. Bočka, działającego w charakterze pełnomocnika,

— w imieniu rządu niderlandzkiego przez H.G. Sevenster oraz C. ten Dam, działające w charakterze pełnomocników,

— w imieniu Komisji Wspólnot Europejskich przez M. Shottera oraz P. Ondrůška, działających w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 27 lutego 2007 r.,

wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywy o dostępie) (Dz.U. L 108, str. 7, zwanej dalej „dyrektywą o dostępie”), jak również dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy ramowej) (Dz.U. L 108, str. 33, zwanej dalej „dyrektywą ramową”).
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Telefónica O2 Czech Republic a.s., dawną Český Telecom a.s. (zwaną dalej „TO2”), a Czech On Line a.s. (zwaną dalej „COL”) w przedmiocie odrzucenia przez TO2 wniosku złożonego przez COL o rozszerzenie zakresu istniejącej współpracy na usługi związane z szerokopasmowym internetem o wysokiej przepustowości („Asymmetric Digital Subscriber Line”, asymetryczną cyfrową linią abonencką, zwaną dalej „ADSL”).

Ramy prawne

Prawo wspólnotowe

- 3 Artykuł 27 dyrektywy ramowej określa środki tymczasowe w następujący sposób:

„Państwa członkowskie utrzymają w mocy wszelkie wymogi wynikające z przepisów praw[a] krajowego i o których mowa w art. 7 [dyrektywy o dostępie] oraz art. 16

dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywy o usłudze powszechnej) do czasu, aż krajowe organy regulacyjne ustosunkują się do tychże wymogów, zgodnie z postanowieniami art. 16 niniejszej dyrektywy.

Operatorzy stacjonarnych publicznych sieci telefonicznych wskazani przez krajowe organy regulacyjne jako posiadający znaczną pozycję rynkową w udostępnianiu stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej i usług zgodnie z postanowieniami załącznika I część 1 dyrektywy 97/33/WE [Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1997 r. w sprawie wzajemnych połączeń w telekomunikacji ze względu na zapewnienie usług powszechnych oraz interoperacyjności poprzez zastosowanie zasady otwartej sieci (ONP) (Dz.U. L 199, str. 32) zmienionej dyrektywą 98/61/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 1998 r. (Dz.U. L 268, str. 37, zwanej dalej „dyrektywą 97/33”) oraz dyrektywy 98/10/WE [Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 1998 r. w sprawie zastosowania zasady otwartej sieci (ONP) w telefonii głosowej oraz w sprawie powszechnych usług telekomunikacyjnych w konkurencyjnym środowisku (Dz.U. L 101, str. 24)] nadal będą uznawani za »operatorów notyfikowanych« w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 2887/2000 do czasu, aż zostanie zakończona procedura przeprowadzania analizy rynku zgodnie z art. 16. Po tym terminie nie będą oni dłużej uznawani za »operatorów notyfikowanych« w rozumieniu tego rozporządzenia”.

- 4 Artykuł 7 dyrektywy o dostępie, zatytułowany „Przegląd uprzednio nałożonych obowiązków w związku z dostępem i wzajemnymi połączeniami”, stanowi, co następuje:

„1. Państwa członkowskie utrzymają w mocy wszelkie obowiązki związane z dostępem i wzajemnymi połączeniami nałożone na przedsiębiorstwa udostępniające sieci i/lub usługi łączności publicznych i stosowane jeszcze przed wejściem w życie niniejszej dyrektywy na mocy art. 4, 6, 7, 8, 11, 12 oraz 14 [dyrektywy 97/33], art. 16 dyrektywy 98/10/WE oraz art. 7 i 8 dyrektywy 92/44/EWG do czasu, aż powyższe obowiązki zostaną poddane przeglądowi i zostanie podjęta w ich przedmiocie decyzja zgodnie z ust. 3.

2. Komisja wskaże właściwe rynki, z którymi związane są obowiązki, o których mowa w ust. 1, w pierwszym zaleceniu dotyczącym rynków relewantnych towarów i usług oraz w decyzji określającej rynki ponadpaństwowe; zalecenie oraz decyzja zostaną uchwalone zgodnie z art. 15 [dyrektywy ramowej].

3. Państwa członkowskie zapewnią, by możliwie najszybciej po wejściu w życie niniejszej dyrektywy, a następnie regularnie w określonych odstępach czasu krajowe organy regulacyjne dokonały analizy rynku, zgodnie z art. 16 [dyrektywy ramowej], celem określenia, czy należy utrzymać w mocy, zmienić albo uchylić powyższe obowiązki. Strony, których zmiana lub uchylenie takich obowiązków będzie dotyczyć, należy powiadomić w stosownym terminie”.

Prawo krajowe

5 Artykuł 37 ustawy nr 151/2000 o telekomunikacji (zákon č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích, zwanej dalej „ustawą nr 151/2000”) zmieniającej inne ustawy stanowi, że:

„1. Operatorzy publicznych sieci telefonicznych i dostawcy usług telekomunikacyjnych dzierżawiący łącza telekomunikacyjne, którzy posiadają znaczący udział w rynku właściwym, są zobowiązani do uwzględnienia każdego wniosku złożonego przez uprawnionego dostawcę usług telekomunikacyjnych w sprawie dostępu do sieci, którą eksploatują (zwanego dalej »dostępem do sieci«).

2. Operatorzy publicznych sieci telekomunikacyjnych i dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych kontrolujący dostęp do przynajmniej jednego zakończenia sieci, które jest zidentyfikowane za pomocą jednego lub wielu numerów

z planu numeracji, jak również dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dzierżawiący łącza telekomunikacyjne połączone z siedzibą lub miejscem zamieszkania użytkownika są obowiązani — w przypadku gdy inny operator lub dostawca prowadzący odpowiadającą działalność telekomunikacyjną występuje do nich z wnioskiem — zezwolić temu wnioskodawcy na bezpośrednie lub pośrednie wzajemne połączenie się z sieciami telekomunikacyjnymi, które oni eksploatują (zwane dalej »wzajemnym połączeniem sieci«). Dostęp do sieci przyznawany jest na koszt wnioskodawcy i jest odpłatny.

3. Dostęp do sieci zapewnia pisemna umowa zawarta między operatorem publicznej sieci telekomunikacyjnej a dostawcą publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, natomiast wzajemne połączenie sieci zapewnia pisemna umowa zawarta między operatorami publicznych sieci telekomunikacyjnych.

[...]”.

Postępowanie przed sądem krajowym i pytania prejudycjalne

- 6 TO2 i COL są operatorami telekomunikacyjnymi, którzy w dniu 29 stycznia 2001 r. zawarli umowę w sprawie wzajemnego połączenia ich stacjonarnych publicznych sieci telekomunikacyjnych. W dniu 3 lutego 2003 r. COL zaproponowała TO2 zawarcie aneksu do tej umowy, tak aby ich sieci zostały wzajemnie połączone również w celu świadczenia usług ADSL. TO2 opublikowała jednakże w *Urzędowym Dzienniku Telekomunikacyjnym* tylko ofertę dostępu do infrastruktury jej własnej sieci wykorzystującej tę technologię, podczas gdy ustawa nr 151/2000 nakładała na nią obowiązek opublikowania oferty wzajemnego połączenia sieci.

- 7 Ze względu na brak porozumienia COL skierowała sprawę do Český telekomunikační úřad (czeskiego organu regulacyjnego ds. telekomunikacji, zwanego dalej „organem regulacyjnym”), który decyzją z dnia 30 kwietnia 2004 r. uwzględnił jej wniosek na podstawie ustawy nr 151/2000. W wyniku odwołania wniesionego do prezesa tego organu wspomniana decyzja została uchylona ze względów ogólnych i faktycznych, a sprawa została przekazana organowi regulacyjnemu. W dniu 14 września 2004 r. organ regulacyjny wydał nową, korzystną dla COL decyzję i nakazał stronom postępowania zawrzeć aneks do umowy w sprawie wzajemnego połączenia w celu objęcia usług ADSL.
- 8 Decyzją z dnia 20 stycznia 2005 r. prezes organu regulacyjnego oddalił kolejne odwołanie wniesione przez TO2. Decyzja ta uprawomocniła się i stała się wykonalna.
- 9 Czeski kodeks postępowania cywilnego pozwala w takim przypadku na wniesienie odwołania do sądu powszechnego, w niniejszej sprawie do Obvodní soud pro Prahu 3 (sądu okręgowego w Pradze 3 — sądu pierwszej instancji).
- 10 Zdaniem tego sądu TO2 twierdzi, że decyzja organu regulacyjnego jest sprzeczna z Układem europejskim ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskim i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Republiką Czeską z drugiej strony, zawartym i zatwierdzonym w imieniu Wspólnot decyzją Rady i Komisji 94/910/EWWiS, WE, Euratom z dnia 19 grudnia 1994 r. (Dz.U. L 360, str. 1), jak również z dyrektywą o dostępie, z dyrektywą ramową, a także z dyrektywą 97/33.
- 11 W tych okolicznościach Obvodní soud pro Prahu 3 postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:
- „1) Czy [krajowy organ regulacyjny ds. telekomunikacji] miał prawo nałożyć — poprzez wydanie po dniu 1 maja 2004 r., czyli po dniu przystąpienia Republiki

Czeskiej do Wspólnot Europejskich, decyzji administracyjnej — na spółkę telekomunikacyjną o znaczącej (dominującej) pozycji na rynku telekomunikacyjnym obowiązek zawarcia umowy wzajemnego połączenia sieci tej spółki z innym operatorem?

- 2) W przypadku pozytywnej odpowiedzi na pytanie pierwsze:

Czy [krajowy organ regulacyjny] miał prawo postąpić w ten sposób jedynie w warunkach określonych w art. 8 ust. 2 [dyrektywy o dostępie], czyli pod warunkiem dokonania uprzedniej analizy rynku zgodnie z art. 16 [dyrektywy ramowej] oraz uprzedniego przeprowadzenia postępowania określonego w art. 6 i 7 [dyrektywy ramowej], czy też [na przykład zgodnie z motywem 15, art. 3, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 lit. a) oraz ust. 4, art. 10 ust. 1 i 2 (dyrektywy o dostępie)] mógł postąpić w ten sposób nawet bez dokonywania uprzedniej analizy rynku?

- 3) Czy na odpowiedź na pytanie drugie może mieć wpływ fakt, że wniosek konkretnego operatora o wydanie decyzji o obowiązkowym wzajemnym połączeniu jego sieci z siecią operatora o znaczącej (dominującej) pozycji na rynku [telekomunikacyjnym] został złożony do [krajowego organu regulacyjnego] przed dniem 1 maja 2004 r., czyli przed dniem przystąpienia Republiki Czeskiej do Wspólnot Europejskich, a znaczna część postępowania w przedmiocie tego wniosku miała miejsce przed tą datą?
- 4) Czy ze względu na to, że w chwili gdy miały miejsce okoliczności faktyczne niniejszej sprawy — od dnia 1 maja 2004 r. do dnia 30 kwietnia 2005 r. — Republika Czeska nie dokonała w wystarczającym stopniu transpozycji ww. dyrektyw, możliwe jest bezpośrednie stosowanie dyrektywy [ramowej] oraz dyrektywy [o dostępie], a zatem:

- a) dyrektywy te ([lub] jedna z nich) są bezwarunkowe i wystarczająco precyzyjne, aby mogły one być stosowane przez sąd zamiast prawa krajowego?
- b) operator o znaczącej (dominującej) pozycji na rynku telekomunikacyjnym ma prawo (legitymację czynną) powoływać się, wskutek niewłaściwej transpozycji dyrektywy [o dostępie] oraz dyrektywy [ramowej], na ich bezpośrednią skuteczność ze względu na to, że te dyrektywy ([lub] jedna z nich) chronią w każdym razie interesy podmiotu odmawiającego zawarcia umowy wzajemnego połączenia (w zakresie usługi ADSL) z innymi krajowymi operatorami telekomunikacyjnymi (i który zgodnie z opinią [krajowego organu regulacyjnego], którą sąd także jest zobowiązany przeanalizować, działa w ten sposób wbrew celom nowych ram prawnych)?
- c) operator ten może powoływać się na bezpośrednią skuteczność dyrektyw, które nie zostały właściwie przetransponowane (lub jednej z nich), skoro (nawet jeśli spełnione zostały ustanowione w dyrektywach warunki) przedmiotem decyzji [krajowego organu regulacyjnego] są zawsze konkretne warunki wzajemnego połączenia sieci operatorów, czyli nałożenie określonych obowiązków na indywidualne podmioty?”.

W przedmiocie otwarcia procedury ustnej na nowo

- ¹² Pismem złożonym w sekretariacie Trybunału w dniu 9 marca 2007 r. TO2 wniosła o otwarcie na nowo procedury ustnej, która została zamknięta w dniu 27 lutego 2007 r., po przedstawieniu opinii rzecznika generalnego.

- 13 Na poparcie swojego wniosku TO2 twierdzi, że rzecznik generalny rozpatrzył w swojej opinii argumenty, których nie przedstawiono stronom postępowania przed sądem krajowym, w szczególności argument oparty na bezpośredniej skuteczności pozytywnego obowiązku przeprowadzenia analizy rynku, podczas gdy spór dotyczy negatywnego obowiązku polegającego na nierozstrzygnięciu kwestii obowiązku połączenia bez przeprowadzania takiej analizy.
- 14 Należy przypomnieć, że Trybunał może z urzędu, na wniosek rzecznika generalnego lub na wniosek stron, zarządzić otwarcie procedury ustnej na nowo, stosownie do art. 61 regulaminu Trybunału, jeżeli uzna, iż sprawa nie została dostatecznie wyjaśniona lub że podstawą rozstrzygnięcia będzie argument, który nie był przedmiotem dyskusji stron (zob. wyrok z dnia 18 czerwca 2002 r. w sprawie C-299/99 Philips, Rec. str. I-5475, pkt 20).
- 15 Trybunał uważa, że kwestia bezpośredniej skuteczności przepisów, których dotyczy sprawa przed sądem krajowym, została podniesiona w ramach czwartego pytania przedstawionego przez sąd odsyłający i że Trybunał dysponuje wszystkimi informacjami niezbędnymi do udzielenia odpowiedzi na to pytanie.
- 16 W rezultacie należy oddalić wniosek TO2 o otwarcie procedury ustnej na nowo.

W przedmiocie właściwości Trybunału

- 17 Tytułem wstępu rząd czeski twierdzi, że Trybunał nie jest właściwy do udzielenia odpowiedzi na żadne z przedstawionych pytań ze względu na to, iż faktyczne okoliczności sporu przed sądem krajowym miały miejsce przed dniem przystąpienia Republiki Czeskiej do Unii Europejskiej.

- 18 Podczas rozprawy TO2, COL i Komisja uznały, że Trybunał jest właściwy *rationae temporis*, dlatego że po pierwsze, chociaż sprawa przed sądem krajowym rozpoczęła się na pewno w lutym 2003 r., to była ona kontynuowana do chwili wydania decyzji przez prezesa organu regulacyjnego w dniu 20 stycznia 2005 r., a po drugie, na podstawie przepisów czeskich uchylono decyzję organu regulacyjnego z dnia 30 kwietnia 2004 r., a nową decyzję wydano w dniu 20 stycznia 2005 r. TO2 wskazuje ponadto, że celem decyzji z dnia 20 stycznia 2005 r., mającej charakter konstytutywny, a nie charakter deklaratoryjny, nie jest stwierdzenie w autorytatywny sposób obowiązków wynikających z faktów, które miały miejsce wcześniej, lecz określenie podstaw przyszłych obowiązków prawnych.
- 19 Z postanowienia odsyłającego wynika, że wniosek złożony przez COL do organu regulacyjnego w celu zmuszenia TO2 do przyznania COL wzajemnego połączenia z siecią ADSL został rozpatrzony i stanowił podstawę do wydania przez ten organ decyzji z dnia 30 kwietnia 2004 r., a więc przed dniem przystąpienia Republiki Czeskiej do Unii Europejskiej.
- 20 Jednakże wspomniana decyzja została uchylona w dniu 9 września 2004 r., a nową decyzję wydano w dniu 14 września 2004 r. Nowa decyzja została utrzymana w postępowaniu odwoławczym przez prezesa organu regulacyjnego w dniu 20 stycznia 2005 r. Strony uważają, że w tym dniu decyzja ta uprawomocniła się i stała się wykonalna.
- 21 Pomimo że nie zachodzi potrzeba badania skutków uchylenia decyzji w świetle prawa czeskiego, należy zaznaczyć, że po pierwsze sporna decyzja będąca przedmiotem postępowania przed sądem krajowym została wydana po dniu przystąpienia Republiki Czeskiej do Unii Europejskiej i że reguluje sytuację w przyszłości, a nie w przeszłości, a po drugie sąd krajowy zwraca się do Trybunału z pytaniem dotyczącym przepisów wspólnotowych mających zastosowanie w sporze przed sądem krajowym.
- 22 Jeśli pytania prejudycjalne dotyczą wykładni prawa wspólnotowego, Trybunał orzeka, nie będąc zasadniczo zobowiązany do badania okoliczności, w których sądy

krajowe zostały skłonione do przekazania Trybunałowi pytań i w których sądy te zamierzają zastosować przepis prawa wspólnotowego, o którego wykładnię zwróciły się do Trybunału (zob. wyrok Trybunału z dnia 5 grudnia 1996 r. w sprawie C-85/95 Reisdorf, Rec. str. I-6257, pkt 15).

²³ Sytuacja byłaby odmienna jedynie w przypadku, gdyby albo przepis prawa wspólnotowego poddany wykładni Trybunału nie miał zastosowania do okoliczności faktycznych sporu przed sądem krajowym, które miały miejsce przed przystąpieniem nowego państwa członkowskiego do Unii Europejskiej (zob. podobnie wyrok z dnia 10 stycznia 2006 r. w sprawie C-302/04 Ynos, Zb.Orz. str. I-371, pkt 35 i 36), albo gdyby było oczywiste, że wspomniany przepis nie może mieć zastosowania (zob. ww. wyrok w sprawie Reisdorf, pkt 16).

²⁴ W niniejszej sprawie nie mamy jednak do czynienia z taką sytuacją. W związku z tym Trybunał jest właściwy do dokonania wykładni wspomnianych powyżej dyrektyw i powinien udzielić odpowiedzi na pytania przedłożone przez sąd odsyłający.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

²⁵ Należy rozpatrzyć łącznie pierwsze, drugie i trzecie pytanie, w których sąd odsyłający zmierza zasadniczo do ustalenia, czy organ regulacyjny miał prawo, biorąc pod uwagę przepisy prawa wspólnotowego mające zastosowanie po dniu 1 maja 2004 r., nałożyć na przedsiębiorstwo telekomunikacyjne o znaczącej pozycji na rynku telekomunikacyjnym obowiązek zawarcia umowy w sprawie wzajemnego połączenia sieci tego przedsiębiorstwa z siecią innego operatora.

- 26 Należy uściślić w tym względzie, biorąc pod uwagę przepisy art. 27 dyrektywy ramowej i art. 7 ust. 1 dyrektywy o dostępie dotyczące przepisów przejściowych, które mogą być stosowane niezależnie od transpozycji tych dyrektyw, że dyrektywa 97/33, która bezsprzecznie została transponowana do prawa czeskiego ustawą nr 151/2000, w miarę potrzeby nadal wywołuje skutki.
- 27 Dlatego też, jak słusznie twierdzi Komisja, organ regulacyjny mógł działać w ramach dyrektywy 97/33.
- 28 Z powyższego wynika, że na pierwsze, drugie i trzecie pytanie należy odpowiedzieć w ten sposób, że zgodnie z przepisami przejściowymi dyrektywy o dostępie i dyrektywy ramowej organ regulacyjny miał prawo zbadać obowiązek przedsiębiorstwa telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji na rynku, w rozumieniu dyrektywy 97/33, zawarcia umowy w sprawie wzajemnego połączenia sieci tego przedsiębiorstwa z siecią innego operatora, po dniu 1 maja 2004 r., w ramach przepisów dyrektywy 97/33.
- 29 Mając na względzie odpowiedź udzieloną na pierwsze, drugie i trzecie pytanie, udzielenie odpowiedzi na pytanie czwarte stało się bezprzedmiotowe.

W przedmiocie kosztów

- 30 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem; do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż poniesione przez strony postępowania przed sądem krajowym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (druga izba) orzeka, co następuje:

Zgodnie z przepisami przejściowymi dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywy o dostępie) i dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy ramowej) Český telekomunikační úřad miał prawo zbadać obowiązek przedsiębiorstwa telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji na rynku — w rozumieniu dyrektywy 97/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1997 r. w sprawie wzajemnych połączeń w telekomunikacji ze względu na zapewnienie usług powszechnych oraz interoperacyjności poprzez zastosowanie zasady otwartej sieci (ONP), zmienionej dyrektywą 98/61/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 1998 r. — zawarcia umowy w sprawie wzajemnego połączenia sieci tego przedsiębiorstwa z siecią innego operatora, po dniu 1 maja 2004 r., w ramach przepisów dyrektywy 97/33 ze zmianami.

Podpisy